

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: IV/488-1/2016.**Tárgy:** Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/488-2/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 11.
Feladó:	1
Melléklet:	db
Kiszábró:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a 2016. február 29-én benyújtott, majd IV/488-1/2016. számon iktatott alkotmányjogi panasz indítványom kapcsán az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívása alapján az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

1. A [REDACTED] zám alatti társasház és [REDACTED] képviselő [REDACTED] ügyvéd a Debreceni Járásbíróságon ellenem folytatott perben ügyvédi titkot sértett, mert összejátszott [REDACTED] hogy mit nyilatkoztam az általa kezdeményezett perben, ahol alperes voltam. [REDACTED] ezt felhasználta ellenem, amit én kifogásoltam. [REDACTED] ügyben eljáró törvényszéki bíró jegyzőkönyvben rögzítette a bíróság előtt történt ügyvédi titoksértés tényét, a bíróság mégis arra kötelezett, hogy a nyíltan törvénysértő ügyvédnek munkadíjat fizessek. Mindezekre tekintettel sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, mely rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Jelen esetben konkrétan a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérült azáltal, hogy a bíróság az ellenfél ügyvédjének jogellenes közreműködése ellenére az ügyvédi közreműködéssel kapcsolatos bizonyos pénzügyi következményeket mégis rám hárított.

2. [REDACTED] elveszítették azt a pert, amelyben alperes voltam. Három éven keresztül idéztettek bíróság elé, mert nem voltam hajlandó mások helyett kifizetni a rájuk kiszabott adóbírságot. A leváltás pedig azért történt, mert nem voltam hajlandó a tartozásokat felhalmozó tulajdonosnak külön beszámolókat tartani, aki mellel semmilyen funkciót nem látott el a társasház vezetésében. Ha egy szűk közösségben -

egymás melletti társasházakról van szó - kiderül, hogy a közös képviselőt leváltották és emellett három éven keresztül bíróság elé is idéztetik, nyilvánvaló következmény lehet, hogy elveszíti a megbízásait és a jövőben sem kap megbízásokat. Mindez sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnévhez való jogot, az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogot a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz, valamint az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésében rögzített jogot a munkavállaló méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez. Az alkotmányjogi panasz beadványom tartalma, valamint mellékletei alapján megállapítható, hogy a bíróság eljárása következtében minden indokolható alap nélkül olyan helyzet következett be, ami ellehetlenítette munkavégzésem, valamint ezzel összefüggésben sértette jó hírnevem. Emiatt kimutatható a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme is, mivel a bíróság az eljárásával és határozatával abba az irányba terelte az ügyet, hogy mindez bekövetkezzék.

3. Nem elfogadható a bíróság azon megállapítása sem, hogy a kérdéses nyilatkozat nem tényállítás, hanem csak vélemény (értékitélet). Egyrészt miért állítottak bíróság elé 3 éven keresztül, miért tartottak vizsgálatot közjegyzőn és bíróságon keresztül a vagyonomban? Ezt csak tényállítás alapján tehetik meg. A bíróság azt állítja, hogy csupán becsülethez fűződő személyiségi jogsértésről lehet szó. A bíróság másrészt valótlanul állítja, hogy nem értek a helyi adófizetéshez. Ezzel saját maga is megsérti a személyiségi jogaimat, mivel alaptalanul tesz a kompetenciáimra vonatkozóan következtetést. A bíróság határozatával ellentétben álláspontom szerint az alperes sem a véleményét (értékitéletét) fogalmazta meg, hanem tényként állította, hogy nem értek az adóügyekhez. Mindezek alapján sérült az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése, melynek értelmében a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Jelen esetben ugyanis mind az alperes, mind a bíróság tényként állított olyat, amelynek az objektív igazolása elmaradt, mindez pedig sértette emberi méltóságomat. Mindezek kapcsán továbbá kimutatható az összefüggés a 2. pontban említett többi alkotmányos jogaimat ért sérelemmel is.

4. A Pkf.I.20.552/2015/2 sz. végzés azt állítja, hogy a 2013. június 5-én kézbesített elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésem elkésett, és a végzés 2013. június 21-én jogerőre emelkedett. A fellebbezés nem késhetett el, mert jövedelem hiányában pártfogó ügyvéd igénybe vételére voltam jogosult. Ebben az esetben pedig nem a klasszikus 15 napos fellebbezési határidőt kell alkalmazni, hanem speciális szabályok érvényesülnek. Konkrétan a bíróság felhívását, illetve az annak átvételét követő 30 napon belül kell előterjeszteni pártfogó ügyvéd útján a fellebbezést. Én a pártfogó ügyvéd igénybe vételére vonatkozó bejelentési kötelezettségemnek 2013. június 26-án

- személyesen eljárva - eleget tettem. A törvényszék 2013. július 1-én kelt, de 2013. augusztus 1-én kézbesített 10.P.21.473/2012/20. végzésében 8 napon belüli határidőt írt elő arra, ha a 10.P.21.473/2012/18. sz. ítélete ellen fellebbezni kívánok. A határidő 2013. augusztus 9-én járt le. Ehhez képest már 2013. augusztus 2-án fellebbezés kiegészítést terjesztettem elő a 10.P.21.473/2012/7. számú végzéshez kapcsolódóan. 2013. augusztus 2-án megkaptam a pártfogó ügyvéd kirendelő határozatot. Ezt követően pedig 2013. augusztus 9-én - tehát a lejárati napján - benyújtottam a fellebbezést, természetesen részletes indokolással. Nem helytálló a bíróság azon megállapítása sem, hogy nem voltam akadályoztatva az ügyeim intézésében. Akadályoztatva voltam, de ennek ellenére kénytelen voltam intézni, sőt az alperesi pozícióban 2 hónappal tovább álltam a törvényszék rendelkezésére. A perújítási kérelem nem késhetett el, mert van szubjektív és objektív határidő. Mivel a bíróság mindezeket a tényezőket nem vette figyelembe, ennek kapcsán sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogom a tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

5. Mivel a bíróság éveken keresztül nem fordult többszöri kezdeményezéseimre, sőt adóügyi nyomtatványok becsatolása ellenére sem a helyi adóhatósághoz, ezért személyesen voltam kénytelen oda fordulni. A bíróság ezt a tényezőt nem vette figyelembe. Az eljáró bíróságok nem tettek eleget a törvényben foglalt kötelezettségüknek: nem voltak hajlandók a megnevezett iratokat beszerezni, amit egyébként helyettük kénytelen voltam én megtenni. A bíróság 3 éven keresztül nem volt hajlandó az önkormányzat adóügyi osztályához fordulni, illetve nem kötelezte az ellenfelet annak ellenére, hogy becsatoltam az adóbevallás elkészítéséhez szükséges nyomtatványt, amelyet az internetről töltöttem le és nyomattam ki. ■■■■■ azt állította, hogy még 2009. március 20-a körül tájékoztatást kapott az adóügyi osztálytól, akiket ő keresett meg. Állítása szerint mivel csak a jövőre nézve, április 1-től volt jogosult a képviselőre, ennél fogva nem adhattak neki adóügyben felvilágosítást. Én pedig felperesként nem kaptam ilyen felvilágosítást. Nem igaz az az állítás, hogy a 2015. június 12-i tárgyaláson kértem a Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzat Adóügyi Osztályának megkeresését. A tény ezzel szemben az, hogy a 2015. június 3-án személyesen átadott beadványomhoz mellékeltem már az adóügyi osztály válaszlevelét is, illetve az arra adott válaszleveletem is. Én 2015. április 16-án tíz pontból álló levelet írtam az adóhatóságnak, ebből négyre választ adtak, ami igazolta egyébként állításom helyességét. Tehát értek az adóügyekhez. Az Adóügyi Osztály 2015. május 15-én kelt, nekem írott válaszlevelében többek között azt közölte, hogy a hivatal csak a bíróság megkeresése alapján ad ki az ügyben keletkezett iratokat. Hat pontra tehát nem válaszoltak, adótitokra való hivatkozással. A bíróság megkapta a

beadványt, kérdés, miért nem akarta a további hat pontot is tisztázni. A periratban ott vannak egyébként az önkormányzatnál felvett adóügyi jegyzőkönyvek is. Az eljáró bíróságok egyike sem foglalkozott a nyilvánvaló tényekkel. Tehát voltak új tények, de mind a törvényszék, mind az ítéletábra figyelmen kívül hagyta azt, holott ezek a perújítás feltételeinek megfelelnek. Mindezekre tekintettel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített jogom a tisztességes hatósági eljáráshoz, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogom a tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

6. A bíróságok a fentiek alapján tehát nem tettek eleget jogszolgáltató funkciójuknak, és ezzel egy törvénytelen helyzetet tartottak fenn. Számomra nem adták meg a költség- és illetékmentességet sem, pedig igazoltam ennek jogalapját a per során, igaz, hogy később, mint benyújtáskor. Én ezt viszont nem tudtam befolyásolni, mivel sem az állami, sem a helyi adóhatóságnak nem adhattam utasítást. Erre tekintettel is sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogom a tisztességes bírósági eljáráshoz.

7. A fentiek alapján sérült az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogom, valamint az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében rögzített testi és lelki egészséghez való jogom is. Az emberi méltósághoz való jogom közvetlenül is sérült azáltal, hogy a személyiségetem alaptalan támadás érte, amelyre vonatkozóan a bírósági eljárás sem nyújtott érdemi korrekciót, illetve jogorvoslattal további korrekciós lehetőséget. Az emberi méltósághoz való jog – az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint – egyrészt anyajog és az élethez való joggal összefüggésben a legfontosabb alapjog, másrészt szubszidiárius alapjog is, ami azt jelenti, hogy az emberi méltósághoz való jog felhozható minden olyan esetben is hivatkozási alapként, amikor más nevesített alkotmányos jog nem lenne felhozható. Mindezek mellett iratok állnak rendelkezésemre arról is, hogy egészségi állapotom az utóbbi években jelentősen megromlott. Erre pedig jelentős hatása volt az elmúlt években zajló pereknek, amelyeket a Tisztelt Alkotmánybíróság részére bemutattam (részben más alkotmányjogi panaszokban).

A fentiek alapján kérem alkotmányjogi panaszom kedvező elbírálását.

Tisztelettel,

Debrecen, 2016. május 6.

